



Պարույր Սևակ

Անվերնագիր 34

Գարնան բուրմունքը հիմա
Սար ու ձորերն է բռնել:
-Ինչ-որ բան ես ցանկանում,
Թե ինչ՝ չեմ էլ հասկանում
Ու չեմ կարող ըմբռնել:
Կարծես բացել են դռներ,
Ներս առնել չեն ցանկանում:
Գարունն իր պաղ ու տաքուկ
Շունչն է օդում տարածել:
-Ինչ-որ ձայն է քեզ կանչում,
Ձա՛յն, որ դու չեմ ճանաչում
Ու չեմ կարող ճանաչել...
Գուցե հենց այդ են կոչել
Ամենկնեւի գգացում...

13.VII.1953թ.

Նավչալու